

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῇ ἰταλικῇ πόλει Taggia ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ Ἰωάννης Ρουφφίνης, εἰς τῶν ὀνομαστῶν πατριωτῶν καὶ λογιῶν Ἰταλῶν, γνωστός δὲ ᾧδε εἰς τοὺς ἀντιρροπούμενους τῆς «Ἐστίας» ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ πρό τινας δημοσιευθέντος ἀξιολόγου ἔργου του, τοῦ «Ἰατροῦ Ἀντωνίου». Ὁ Ρουφφίνης, ὡς καὶ ἄλλοι ἐν ὀλίγοις ἱστορήσαμεν, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν συνεργαζομένων καὶ φίλων τοῦ Ματθίου, μετ' οὗ ἔβρισε τὴν Νέαν Ἰταλίαν, διό καὶ ἐξωρίσθη τῷ 1833. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν γενέθλιον τῷ 1848 ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Πεδεμοντίου ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ παρὰ τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει. Ἀλλὰ τῷ 1849 παραιτήσας τὸ πολιτικὸν στάσιον, ἐγκατεστάθη ἐν Παρίσις, ἐνθα ἐπεδόθη ὅλος εἰς τὴν φιλολογίαν, δημοσιεύων τὰ διάφορα ἔργα του εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἣν εἶχε προσκυκλιωθῇ ἐκ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ διατριβῆς. Τὰ ἀξιολογώτερα αὐτῶν εἰνε ὁ «Δαυρέντιος Βενόνης», ὁ «Ἰατρός Ἀντωνίος», «Λαβινία».

— Τὴν 27 Ὀκτωβρίου (v) ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία σ. ν. ἤλθεν ὅπως ὀρίσῃ ἡμέραν πρὸς ἐκλογὴν τῶν νέων ἀκαδημαϊκῶν πρὸς πληρώσιν τριῶν ἐδρῶν, αἵτινες μένουσι κεναὶ ἐκ τοῦ θανάτου τῶν μελῶν αὐτῆς Duvergier de Hauranne, Littré καὶ Dufaure. Ὑποψήφιοι εἰς τὰς θέσεις ταύτας παρουσιάσθησαν μέντοι τοῦδε οἱ Sully-Prudhomme, Coppée, Eugène Manuel, Pasteur, Paul Janet, de Bornier, Cherbuliez καὶ Ed. Pailleron.

— Ἡ πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων Πέτρου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα βίωσις ἑπιτροπῇ προτίθεται νὰ ἀρχίσῃ τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν παντὸς κατέχοντος οἰονδήποτε χειρόγραφον γεγραμμένον ἢ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Τσάρου, παρακαλοῦσα ὅπως τῇ ἀποσταλῇ τοῦτο πρὸς ἀντιγραφήν. Τὰ σταλησόμενα χειρόγραφα θέλουσιν ἐπιστραφεῖ ἀσφαλῶς εἰς τοὺς κτήτορας αὐτῶν, εἰς οὓς βραδύτερον ἀποσταλλήσεται εἰς ἐνδειξιν ευχαριστίας καὶ ἀντίτυπον τῆς μελετωμένης ἐκδόσεως. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλπιει νὰ προμηθευθῇ ἱκανὰ ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς τοῦ Τσάρου, ὧν γινώσκει μὲν τὴν ὑπαρξίν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἠδυνήσῃ νὰ εὕρῃ αὐτά.

— Ἐν Πράγᾳ τῆς Βοημίας ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν ἡλικίᾳ ἑτῶν 80 ὁ Franz Hilmar, ὁ ἐφευρετὴς τῆς πόλκας. Ἀκριβῶς εἰπεῖν, ὁ Hilmar δὲν ὑπῆρξεν ὁ ἐφευρετὴς τοῦ χοροῦ τούτου, ἀλλὰ μόνον ὁ γνωστός ποιητὴς αὐτῶν, καθότι ἡ πόλκα εἶνε ἐθνικὸς τῶν Τσεχῶν χορὸς· ὁ δὲ Hilmar εἶνε ὁ πρῶτος δημοσιεύσας αὐτὸν καὶ ἐξηγήσας ὑπὸ τὸν τίτλον Esmeralda-polka. Ὁ χορὸς ἐγένετο ἀμέσως δεκτὸς ἐν ταῖς αἰθούσαις, κατόπιν δὲ ἐτροποποιήθη πολλαχῶς ὁ ρυθμὸς αὐτοῦ.

— Ἀπίστευτος εἶνε ἡ κατάχρησις τῶν διδακτορικῶν πτυχίων ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπ' ἐσχάτων ἐφυλακίσθη ἐν Φιλαδελφείᾳ ὁ διευθυντὴς μεγάλου ἐργοστασίου διδακτορῶν διανείμαντος ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα 10,000 διπλώματα, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα εἰς ἀμαθεστάτους ἀνθρώπους. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν κατεστάλη ἔτι. Ὑπελογίσθη ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις 360 ἱδρύματα ἔχοντα τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμωσιν ἀκαδημαϊκούς βαθμούς. Ἡ δεξιότης, μετ' ἧς πολλὰ τῶν ἱδρυμάτων τούτων ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα, εἶνε ἀξιοθαύμαστος. Ὁ ἀποτίνων γενναῖόν τι ποσὸν δύνανται ν' ἀναγορεύσῃ οὐ μόνον διδάκτορες τῆς θεολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἱατρικῆς, τοῦ δικαίου κτλ. ἀλλὰ καὶ «μαγίστωρ» τῆς περὶ τοῦ γράφειν τέχνης». Ἐτεροὶ τίτλοι εἶνε ἐτι γελοιωδέστεροι.

— Ἡ πρυτανεία τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου προκηρύττει νομικὸν διαγωνισμόν, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Α. Σγούτα, τάξαντος βραβεῖον διςχίλιον φράγκων ὑπὲρ τοῦ νικητοῦ.

Θέμα τοῦ διαγωνίσματος ὀρίζεται τὸ «Περὶ προγαμίας δωρεᾶς κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν καὶ ἰδίως κατὰ τὸν Βυζαντινὸν νόμον».

Αἱ διατριβαὶ ἔσονται δεκταὶ μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου τοῦ 1882, ἀποστέλλόμεναι ἀνωνύμως πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν μετὰ

ἐσφραγισμένον δελτίον, φέροντος ἐντὸς μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἐκτὸς δὲ ῥητὸν τι, γεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς διατριβῆς.

Ἀπαγορεύεται τοῖς καθηγηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Ἡ κρίσις τῶν ἀγωνιστικῶν ἐξαγγελθήσεται δημοσίᾳ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὀρίσθησμένη ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Τῷ νικῆσοντι δοθήσεται ἀμέσως τὸ διςχιλιοδραχμὸν βραβεῖον.

Ἐὰν οἱ κριταὶ οὐδένα τῶν διαγωνισθησομένων κρίνωσιν ἄξιον τοῦ βραβεῖου, ὁ διαγωνισμὸς ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἐπερχομένην διέταξιν.

Αἱ διατριβαὶ πρέπει νὰ ὦσι καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμέναι· τὰ δὲ χειρόγραφα αὐτῶν, ἐξενεχθείσης τῆς κρίσεως, κατατεθήσονται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Πρυτανείας.

— Ὁ ἐν Παρίσις καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν λαλουμένων ἀνατολικῶν γλωσσῶν κ. Emile Legrand περιελθὼν ἐσχάτως τὴν Οὐγγαρίαν, Ῥουμανίαν καὶ Τρανσυλβανίαν ἀνεῦρεν ἔγγραφα σπουδαῖστα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν ἑλληνισμοῦ, εἰς ἣν οὗτος ἀκαμάτως ἐνασχολεῖται, καὶ ἅτινα ἐντὸς ὀλίγου θὰ δημοσιεύσῃ. Πρόδρομος τῶν δημοσιευμάτων τούτων (spécimen) ἐκδοθήσεται ἡ ἱστορία Ἰακώβου Βασιλικῆς Ἡρακλίδου, ὅστις ἐγένετο ἡγεμὼν Μολδαβίας τῷ 1561—1563.

— Οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Π. Κουπιτῶρη, οὗτινος τὸν θάνατον θρηγεῖ ἡ ἑλληνικὴ νεολαία, ἀναγγέλλουσιν ὅτι εὕρεται παρ' αὐτοῖς πρὸς πώλησιν χειρόγραφοι πληρεῖς ἑλληνοαλβανικῶν λεξικῶν. Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ πωλοῦσι καὶ τὸ προνομίον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκδοθέντος ἑλληνολατινικοῦ λεξικοῦ.

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς διευθύνσεως τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν παρεσκευάσθη ἐν τῷ κεντρικῷ τμήματι τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου αἰθούσα, ἐν ἣ ἀνηρτήθησαν αἱ χαλκογραφημέναι εἰκόνες, ἃς ἐδωρήσατο τῷ σχολεῖν τούτῳ ὁ παρ' ἡμῖν διακεκριμένος καλλιτέχνης ζωγράφος κ. Ν. Εὐδιᾶς. Αἱ εἰκόνες αὗται ἀπαρτίζουσι συλλογὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λουδρίου ὑπαρχουσῶν εἰκόνων ἐξόχῳ ζωγράφων καὶ ἀρχαίων ἀγαλμάτων. Ἡ αἰθούσα, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἔσται προσιτὴ εἰς πάντας τοὺς μαθητὰς τῆς καλλιτεχνικῆς σχολῆς.

— Οἱ κκ. Ἰω. Δ. Κατάρης φαρμακοποιὸς καὶ Δημ. Τρ. Ταμπάκοπουλος τεταρτοετῆς φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ἀγγέλλουσι τὴν προσεγὼς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν συγγραμματος, φέροντος τίτλον «Πρῶται βοήθειαι εἰς τοὺς δηλητηριασθέντας, πνιγμένους, ἀσφυκτικούς, τραυματίας καὶ αἰφνιδίως ἀσθενούντας». Τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ θέλει ἀποτελεῖται ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων περίπου, θέλει περιέχει καὶ 86 εἰκόνας ἐν τῷ κειμένῳ.

ΒΙΒΛΙΑ

2462. **Ἑστία.** Ἐκδόσις κατὰ κυριακήν. Ἔτος γ'. Τόμος IB', 1 Νοεμβρίου 1881. Ἀριθ. 305 (253). Λεπτὰ 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Γάμος μετανάστου. — Γάλλοι συγγραφεῖς. — Ἡ ἡμέρα ἐνὸς ὑπουργοῦ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθεια. — Σημειώσεις. — Συμβουλαί.

2463. **Καταστατικὸν** τῆς ἑταιρίας τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν «Γουτεμβέργιον», συζητηθὲν καὶ ἐγκριθέν ὑπὸ τῆς ΚΗ' γενικῆς τῶν ἑταίρων συνελεύσεως τῇ 5^ῃ καὶ 19^ῃ Ἰουλίου 1881. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδελφείως. 1881. 8^{ον}, σελ. 23.

3464. **Histoire Grecque** par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome troisième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 18. — Souscription à l'ouvrage complet: 35 fr.

2465. **Grammatica della lingua Neo-el-lenica** di Agostino Garlato con una prefazione dello stesso sulla Grecia antica e moderna. Venezia. Tipografia greca «la Fenice». 1881. Εἰς 8^{ον}, σελ. 1-XLVI

1-48. [Εὐχαρίστως εἶδομεν τὴν μικρὰν ταύτην γραμματικὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῆς τοῦ Ἰταλοῦ κ. A. Garlato, ἧς τὴν ἐμφανίσιν χαιρετίζομεν ὡς οἰωνὸν ἄριστον τῆς διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Τριανταφυλλῇ, καθηγητῇ τῆς γλώσσης ταύτης ἐν Βενετίᾳ πρό πολλῶν ἐτῶν, εἰς τοῦτον δὲ καὶ ἀφιεροῖ τὸ ἔργον του, τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῶν καρπῶν τῆς μαθήσεώς του.]

Τῆς γραμματικῆς προτάσσει ὁ κ. Garlato προλεγόμενα μακρά, ἐν οἷς μετὰ νεανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δι' ὕψους ἀνθηροῦ ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος. Διὰ γραμμῶν λίαν χαρακτηριστικῶν διεξέρχεται τὰ τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς αὐτῆς, ἀνερευνᾷ τὰ αἰτία δι' ὧν ἐπέδρασε καὶ ἐπιδράζει ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῶν ἀρχαίων ἔργων τοῦ λόγου καὶ τῆς τέχνης. Ὡς πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα σημειοῖ τινα περὶ τῶν κατοικῶν αὐτῆς, τὸν λογικὸν καὶ ποιητικὸν τὸν παρελθόντος αἰῶνος καὶ τινῶν τοῦ παρόντος καὶ παρέχει τοῖς ὁμογενέσιν αὐτοῦ εἰκόνα τῆς καθ' ἡμᾶς ἑλληνικῆς, τῶν διαφορῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, τοῦ τύπου καὶ τῆς ἀληθινῆς προφοράς.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ μέρος τοῦ ἔργου τοῦ κ. Garlato, τῆς γραμματικῆς, παρατηροῦμεν ὅτι εὐμεθέδως κατέταξε τοὺς διαφορῶν γραμματικῶν τύπους καὶ κανόνας, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς κυριωτέρους καὶ τοὺς μᾶλλον ἐν χρῆσει ἀπαντῶντας, καὶ ὅτι ἡ γραμματικὴ αὕτη διὰ τὸ ἀπλοῦν αὐτῆς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐπιδιδομένους εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς νεοελληνικῆς].

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[29 Ὀκτωβρίου (Πέμπτη) 1881]

Τὴν προσεχῇ δευτέραν, 2 Νοεμβρίου, τελεῖται ἡ κατάληψις τοῦ 6ου καὶ τελευταίου διαμερισματος, τοῦ Βοῖλου. Διὰ τεσσάρων χιλιάδων στρατοῦ γενήσεται ἡ κατάληψις τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Κατὰ τὰς ἐκείθεν εἰδήσεις, ἡ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ στρατοῦ συστάσα ἐπιτροπὴ πολλοὺς κόπους κατέβαλε καὶ πολλὰ μέτρα ἔλαβεν, ὥπως καταλλήλως προετοιμάσῃ τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ στρατοῦ καὶ στρατωνίσεως αὐτοῦ. — Τὰ ἐν ταῦθα εὐρισκόμενα μέλη τῆς ἐπὶ τῆς παραδόσεως τῶν παραχωρηθέντων τῇ Ἑλλάδι μερῶν διηνοῦς ἐπιτροπῆς ἀνεχώρησαν τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης τρίτης ἐκ Πειραιῶς διὰ τῆς ὁπλιταγωγῆς «Μπουμπουλιάνα», μεταβαίνοντα εἰς Βοῖλον. — Ἀνακληθέντος τοῦ διατάγματος, τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν Θεσσαλῶν ὡς πολιτῶν, οἱ μωαμεθανοὶ τῆς Λαρίσης, γράφει ὁ «Ἀστὴρ τῆς Θεσσαλίας», ἀπεφάσισαν ἵνα λάθωσι μέρος εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ δύο ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ἐκτεθεῖ ὡς βουλευταί. Ἐπίσης θὰ συναγωνισθῶσι καὶ διὰ τὴν δημοκρατικὴν ἔδραν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διετάξε τηλεγραφικῶς τὸ ἐν Λαρίσῃ ἀρχηγεῖον, ὥπως τοῦτο διατάξῃ ἀμέσως τὴν εἰς ἀόριστον ἀδειαν μεταβάσιν τῶν προϋπηρετησάντων ὁπλιτῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιστράτων τῶν ὑπ' αὐτὸ σωματίων συμφώνως πρὸς τὰς ἀρτί ἐκδοθείσας ἐγκυκλίους. — Διὰ βασιλικὸν διατάγματος συνιστῶνται καὶ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις τοῦ κράτους στρατολογικὰ συμβούλια. Δι' ἑτέρου δὲ διατάγματος διετάχθησαν τὰ ἐν αὐταῖς δημόσια ταμεῖα νὰ δέχωνται εἰς τὰς πρὸς αὐτὰ πληρωμὰς τὰ τραπέζικα γραμμάτια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. — Ἡ ἐν Χαλκίδι ὁρμούσα ἀνατολικῇ μοίρᾳ διετάχθη ν' ἀποπλεύσῃ εἰς Βοῖλον, ὥπως παραστῇ εἰς τὴν τῇ 2 Νοεμβρίου γενησομένην παράδοσιν αὐτοῦ. — Κατὰ τὸν «Εὐριπὸν» Χαλκίδος, ἡ ὁπλιταγωγὴς «Μπουμπουλιάνα» διετάχθη νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς Τραπεζοῦντα πρὸς παραλαβὴν τῶν χριστιανικῶν οἰκονομῶν, αἵτινες ἐξητήσαντο παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Θεσσαλίαν. — Διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς νομαρχίας Εὐβοίας εἰς Ἀθήνας ἐντὸς κιβωτίου τεμάχιον γῆς, ἐφ' ἧς εὐρηθῇ κατὰ τὸν κ. νομάρχην καὶ ὅσα ἀνθρωπίνῳ ἀπολιθώσεων. — Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα συνέστης τὰμεῖον παρακαταθηκῶν ἐν τῇ κεντρικῇ αὐτῆς καταστήματι. — Γράρουνται εἰς τὸν «Αἰῶνα» ἐκ Παρισίων ὅτι σπουδαιότατη τραπέζιτις ὁμάς, ἐκ τῶν ἐξῶχον ἐν Εὐρώπῃ, συμβληθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Π. Α. Μωραϊτίνῃ, ἀποστέλλει μηχανικούς ἐνταῦθα πρὸς ἐναρξιν μεταλλευτικῶν ἔργων. — Ὁ κ. Σκουλούδης, κατὰ τὴν «Πανόπην» τῆς Σύρου, ἔγραψεν εἰς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπολιτικῆς ἑταιρίας ὅτι ἀπασαί αἱ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι παρὰ τὸν κεφαλαιούχον τῶν ἰδρυόντων τὴν νέαν πανελλήνιον ἀτμοπολιτικὴν ἑταιρίαν συνεπληρώθησαν προσηκόντως, καὶ ὅτι ἐπ' ἀνέρχεται εἰς Σύρον ἵνα αὐτοπροσώ-

πως φέρῃ εἰς γνώσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πάσας τὰς πρὸς τὴν νέαν ἑταιρίαν σχετικὰς λεπτομερείας ὅσας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ προσηκόντως καὶ ἄς ἀπεδέξαντο ὁμοφώνως ἅπαντες οἱ κεφαλαιούχοι οἱ ἰδρυόντες τὴν νέαν ἑταιρίαν. — Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀράβην ὁ διάσμος Ρώσος ζωγράφος καὶ ἐξ ἀρμενίων ἔλκων τὸ γένος Ὁγανὲς Ἀϊθαῶδσκης, ὥπως ἴδῃ τὰ μέχρι τοῦδε σωζόμενα ἔξανα τῶν ἡμετέρων πλοίων τῶν καταναυμαγησάντων τὸν τοιρικὸν στόλον κατὰ τὴν ἐπαγύστασιν τοῦ 1821. Ἐπίσης θέλει ἐκ τῶν σὺνδεγος παρατηρήσει τὴν θέσιν τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμίνος. — Τὴν πρωίαν τῆς προχθὲς τρίτης κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ τορπιλλοφόρον «Ψαρά», φέρον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐξ τορπιλλοφόρους, αἵτινες θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα. Φέρει δύο περιστροφικὰ τηλεβόλα Κρούπ τῶν 12 ὀφθαλμομέτρων, τὸ ἐπὶ τῆς πλώρας καὶ τὸ ἑτερον ἐπὶ τῆς πρύμνης. — Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐνθυμοῦνται ἐν Μεσολογγίῳ, γράφει ἡ «Δυτικὴ Ἑλλάς», πλημμύραν παρομοίαν πρὸς τὴν τῆς παρελθούσης τετάρτης. Τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς πόλεως κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων, πολλὰ δὲ οἰκίαι μετετρέπησαν εἰς τερνὰς νήσους· ἔβλεπε τις εἰς τὰς εἰσόδους τῶν οἰκίων τούτων προσδεδεμένα διαμετακομιστικὰ πλοία, δι' ὧν συνεκινῶνται οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες. — Ἀπὸ τῆς αὐρῆς ἀρχεῖται ἐκτελούμενον τὸ νέον δρομολόγιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπολιτικῆς. Κατ' αὐτὸ μεταβάλλονται αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῶν ἀπόπλων καὶ κατὰπλων τῶν ἀτμοπλοίων ἐν πάσαις ταῖς γραμμαῖς. — Τὴν ἐναρξιν τοῦ «Κουρμπάν Βαϊράμ» ἀνήγγειλαν ἐν Λαρίσῃ, διαταγῇ τοῦ ἀρχηγροῦ τῆς κατοχῆς, ἑπτὰ κανονοβολισμοί.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1889.

Ποῖος εἶμαι τὸ γνωρίζεις;
Τί, ἐπίσης τὸ εἰδεύεις;
Ὅπου βίβης ἐν σου βλέμμα,
Εἶνε εὐκόλον νὰ μ' εὐρῇς.
Μὲ τοὺς εὐλαβεῖς μ' ἀκούουν
καὶ μὲ βλέπουνσι κυρίως·
μ' ευεργέτην πλὴν κανένα
δὲν μὲ βλέπουνσι τελείως.
Μετὰ διαβόλων τρέγω
καὶ μετὰ τῶν βρυκολάκων,
καὶ φωνάζω ποῖον εἶμαι
ἀπὸ τ' ἄκρα τῶν αὐλάκων.
Εἰς τὴν κολυμβήθραν μέσα
μ' ἄλλους δέκα ἐβαπτίσθη
μὲ χριστιανὸν κανένα
πώποτε δὲν ἐσχετίσθη.

1860.

Διὰ τῶν γραμμάτων τὸν λέξω «Ἀρα—ναί—κᾶν
σ/ημάτισον τὸ ὄνομα ἑλληνικῆς τιнос ἐπαρχίας.

1861.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

Σ

Σ Σ

1862.

Souvent on me ravit, mais toujours je demeure,
Sans passer dans les mains de celui qui me prend,
Je suis le plus petit, mais je suis le plus grand,
Et l'on ne me peut voir, qu'aussitôt je ne meure.

ΛΥΣΕΙΣ

1888. Λαοδίεσσα, (Ὁδὲ—κοιλία—αἰ—ἄδεια—αἰ-
κία—δειλία—διὰ—ἐλαία—δέκα—Ἐκλα).

1886.

Α Α Α Α
Λ Ε Ω Ν
Λ Ω Β Η
Α Ν Η Ρ

1887. Βουκέφαλος. — 1888. Le ver-luisant.